

MARIJA LUCIJA STUPICA

Marija Lucija Stupica je v dobrih dvajsetih letih ilustrirala 35 knjig in se z barvnimi podobami tistih, ki so namenjene tudi odraslim, umestila v vrh slovenskih ilustratorjev. Kot ilustratorka je izšla iz t. i. »šole ljubljanskih pravljíčark«, katere osrednja predstavica je bila Marlenka Stupica. Vendar je Marija Lucija Stupica od vsega začetka dokazovala svojo posebnost tako v likovnem izrazu kot v samosvojem luščenju vsebinskih razsežnosti pravljíčnega sveta. V njej se skriva moč in sposobnost odkrivanja skrivnostnih in temačnih vsebin pravljíc in njihovega povezovanja z lastnim čustvenim in duhovnim svetom na likovno izjemno izbrušen način. Njena likovna govorica je od začetka osemdesetih let vpeta v realizem in severnjaški klasicizem v smislu spoštljivega posnemanja narave in drobnih detajlov iz živega in neživega sveta. Hkrati slikarka vnaša vanj elemente sodobnega likovnega jezika in sodobno občutljivost, tudi ko gre za historično prepričljivo slikanje preteklosti. Še posebej pa se zdi, da umetničino delo označuje v spominih iz otroštva ohranjena živa fantazija in strah ob podoživljanju pravljíčnih zgodb, ki pomenijo neizčrpen vir za njeno v nadrealizmu tipajočo likovno govorico. Kot otroka so jo med maminih ilustracijami spremljale Sneguljčice, Trnuljčice, Rdeče kapice, Palčice, enako intenzivno pa je živila v svetu očetovih slik z igračami, punčkami in nevestami, zaviti in zdaj temno in spet svetlo čarobno pojavnost.

Kronološki pregled knjig z ilustracijami Marije Lucije Stupice nas popelje skozi pravljíčne pripovedi za majhne in velike otroke, skozi vesele in žalostne zgodbe, ki jim slikarka sledi, jih pogloblja ali nadgrajuje z barvnimi in črnobelimi ilustracijami v različnih slikarskih tehnikah. Pogosto prisotna sestavina njenih

Over the last twenty-five years, **Marija Lucija Stupica** has illustrated some thirty-five books and as a result of the accomplished coloured pictures presented in these children's books, intended also for adults, she has taken her place among the top rank of Slovenian illustrators. As an illustrator, she comes out of the so-called »school of Ljubljana fairy talers«, of which the principal representative was the painter's mother, Marlenka Stupica. From the beginning, Marija Lucija Stupica has shown her individuality as much in her visual expression as in her idiosyncratic method of revealing the wider realm of fairy tales. Stupica, with her exceptionally polished pictorial method, has the power and the capability to discover the mysterious and obscure content of fairy tales as well as their connection to our own emotions and spiritual world. Since the beginning of the eighties, her visual language has become integrated with realism and Northern Classicism in the sense that she faithfully records nature along with a variety of minute details from both the animate and inanimate worlds. At the same time, the painter includes in her work elements of contemporary visual language and contemporary sensibilities, even when the work requires a historically convincing depiction of the past. In particular, it seems that her artistic achievement is characterized by memories from a childhood nourished with lively fantasies and fears drawn from fairy tales which continue to provide an inexhaustible source of surrealist and explorative visual expression. She was accompanied through childhood not only by her mother's illustrations of Snow White, The Sleeping Beauty, Little Red Riding Hood and Thumbelina but also by the experienced intensity of her father's paintings of toys, dolls and brides, enveloped first in darkness and then in bright magical auras.

A chronological glance through the books illustrated by Marija Lucija Stupica conveys

upodobitev je tudi humor, ki ga v obilju srečamo že v njeni prvi ilustrirani knjigi – v Andersenovi *Kraljični na zrnu graha*, za katero je še kot študentka akademije leta 1973 prejela Levstikovo nagrado – takrat najvišjo slovensko nagrado za ilustracijo.

Od ilustratorskih začetkov pa vse do zgodnjih osemdesetih let spremlja barvne ilustracije jasna obrisna risba, med črno belimi pa se menjavajo v njih raznovrstno črtovje in črne ploskve. V zgodnjih osemdesetih letih se Marija Lucija Stupica odloči za ilustracijo v barvi, s katero od tedaj (z izjemo črno belih ilustracij v knjigi *Pismo s potepuških otokov* Jacquea Preverta l. 1990) v prevladujoči kombinirani tehniki suhega pastela, gvaša in akvarela oblikuje pisateljev in svoj pravljичni svet. Od velike slikanice *Lokomotiva*, *lokomotiva* Nika Grafenauerja iz l. 1983 dalje je barva njeno glavno izrazno sredstvo. Z njo gradi prostor in figure v njem, z njo ustvarja prostorsko globino in polno plastičnost upodobljenega pravljичnega sveta, z barvo posreduje nasičeno emocionalno in pogosto že kar mistično vsebino, ki je neredko intenzivnejša v sliki kot v literarni predlogi. V niansiranju barvnih odtenkov osnovnega tona Marija Lucija Stupica sugestivno slika svet lepote s tragično razsežnostjo, ki najgloblje zveni v temno modrih, vijoličnih in zelenih barvah, a tudi bogato niansirani rjavi in beli toni lahko posredujejo občutje skrivnostnosti, žalosti in irealnih razsežnosti. Redkokdaj je v ilustraciji mogoče videti tako tesno sožitje med težnjo po tehnični popolnosti in globino izraza.

Poleg kolorita, s katerim slikarka izraža svoj duhovni svet in oblikuje njegove vidne pojavnosti, jo spoznavamo tudi po psihološko pretanjenem portretiranju junakov. Celo v Andersenovi *Mali morski deklici* najdemo med nastopajočimi pravljичnimi morskimi bitji jasne značajске razlike. Po drugi strani pa lahko v Ander-

us through a world of fairy tales for both younger and older children, through happy and sad stories which the painter follows, emphasizing and expanding them with both coloured and black and white illustrations and employing a variety of pictorial techniques. Frequently, humour can also be found in the content of her images. We encounter this quality even in her first illustrated book – Andersen's fairy tale, *The Princess and the Pea* (1973) – for which she won, though still an academy student, the Levstik Prize which at that time was the highest national award for illustration.

From Stupica's beginnings through the early eighties, her coloured illustrations are characterized by clearly delineated drawings while her black and white images alternate between dense black surfaces and linear networks. In the early eighties, Stupica shifted to coloured illustrations which to this day she utilizes almost exclusively, with only rare exceptions (such as her black and white illustrations in Jacques Prévert's book *Letters from Vagabond Islands* (1990)). Predominantly making use of a combined technique of dry pastels, gouache and water colours, she describes both the writers' and her own imaginary world. In the large pictures in Niko Grafenauer's *Locomotive Locomotive* (1983), she goes even farther in using colour as her principal expressive method. With colour, she builds the space as well as the figures which find themselves there; with colour, she creates depth of space and the round plasticity of the imaginary fairy tale world; with colour, she mediates between the emotional and mystical contents which are often even more intensely felt in the illustrations than in the literary references themselves. In nuanced hues from a palate of primary colours, Marija Lucija Stupica evocatively paints a beautiful world of tragic proportions, echoing deeply with dark blues, violets and greens. With richly nuanced browns and white tones, she is able to express mysterious emotions of sadness and unreality. At times, it is possible to detect in her illustrations the narrow

senovem *Svinjskem pastirju* v doprskem kipu prepoznamo portret pisatelja z njegovimi značilnimi karakternimi potezami.

Igra rok se lahko v slikarkinih upodobitvah junakov povzpne do že kar samostojnih kreacij, ki tekmujejo z izrazi obrazov in hkrati poudarjajo ritem likovnega in vsebinskega dogajanja.

Cevasto oblikovane zavese, pregrinjala, krinoline in pokrivala v niansiranih belinah so še ena od likovnih posebnosti Marije Lucije Stupice, podobno kot skrivnostni kristali, kamenje, kroglice itd., razsute po tleh. Prav slednji dodatki posebej stopnjujejo magičnost upodobljenega sveta.

Predmetni svet se v pravljičah Marije Lucije Stupice nemalokrat zazdi kot živ, medtem ko žive osebe slikarka neredko spremeni v lutke.

Ob povedanem bi želeli opozoriti tudi na slikarkina začetna iskanja v različnih smereh in tehnikah, domiselno izbranih glede na vsakokratno ilustrirano snov. Tako npr. v slovenski ljudski pravljici *Čudodelna torbica* (1979) lahko zasledimo elemente slovenske ljudske umetnosti, *Regico in Skokico* ameriškega pisatelja Arnolda Lobla (1983) zasnuje na stripu prilagojen način, v *Majhnici in Katrci Škrateljci* Nika Grafenauerja (1987) se inventivno posluži nekaterih značilnosti op arta itd.. Vendar že v slikanici *Lokomotiva, lokomotiva* Nika Grafenauerja (1983) odkrije svojo likovno pot v prefinjeni barvni govorici, vsebinsko pa se nasloni predvsem na evropske pravljice, ki so izšle iz meščanske sredine, kateri umetnica tudi sama pripada.

Jedro in dosedanji umetniški vrh Marije Lucije Stupice predstavljajo barvne podobe za pravljice, ki jih je slikarka sama izbrala za oblikovanje, s prevladujočo tragično in skrivnostno vsebino. Čeprav slikarko z občudovanjem spremljamo skozi vse njene upodobitve Andersenovih pravljic od *Letečega kovčka*

coexistence of her aspirations for technical perfection along with her deep expressiveness.

In addition to the colours with which the painter expresses her spiritual world and shapes its visual manifestation, we can also find in these images a psychologically sophisticated portraiture of the fairy tale heroes. Even in Andersen's *Little Mermaid*, we find sharp differences in the character of each imaginary sea creature. On the other hand, we can recognize in the easily-recognizable features of the bust of Andersen's *Swineherd* a portrait of the writer himself.

The way Stupica draws the hands of her heroes sometimes allows them to achieve the status of autonomous works of art themselves which compete with the facial expressions and emphasize the rhythm of the visual and narrative events. The tubular shaping of the curtains, table cloths, crinoline and coverings in nuanced whites, only one of the visual specialties of Marija Lucija Stupica, resembles mysterious crystal, stones, globules scattered upon the ground. The real value of these details is the amplification of the magical quality of her envisioned world.

The object world in fairy tales illustrated by Marija Lucija Stupica often seems to be alive while the living persons depicted by the artist are more often than not transformed into puppets.

We also draw attention to the painter's early research into different techniques, carefully chosen in accordance with the unique content of each illustration. As was the case in the Slovenian folk tale *The Magical Bag* (1979), we can detect traces of Slovenian folk art elements in *Frog and Toad Together* (1983) by the American writer, Arnold Lobel which was conceived as a cartoon strip to be adapted in the same way as Niko Grafenauer's *The Little One and Katie the Dwarf* (1983). In her illustrations, Stupica reveals a visual path of refined colours with its content derived principally from European stories coming out of the tradition of bourgeois life, to which the artist herself belongs.

(1983), *Pastirice in dimnikarja* (1984), *Svinjskega pastirja* (1988), izžarevajo slike za *Malo morsko deklico* (1986) ob izjemni simbolični moči barve morda najgloblje podoživljanje tragične pravljичne vsebine.

V *Mahajani* Nika Grafenauerja (1990) lahko občudujemo slikarkino subtilnost, s katero se vživlja v virtualni pesnikov svet in njegove jezikovne izume in mu kot protiigro postavlja igro rok, oblakov in vrsto drobnih detajlov. Hkrati v rahlo karikiranem portretiranju zgodovinskih in pravljичnih oseb posreduje tudi pesnikov rafinirani humor.

V *Sodobni pravljici* Ödöna von Horvatha (1991) je Marija Lucija Stupica v mrzlem »žarenju« zelene barve in z mrtvaškimi belinami upodobila poleg socialne stiske in revščine, o kateri pripoveduje pravljica, že kar slutnjo ekološke katastrofe.

Lenora Gottfrieda Augusta Bürgerja v prevodu Franceta Prešerna (1991) je našla v Mariji Luciji Stupici neprekosljivo interpretko zgodbe v njeni romantični lepoti, tragiki, brezupu in grozi. Na dvostranskih panoranskih barvnih podobah s skrivnostnimi nočnimi prizori z luno in zloveščimi oblaki ter z jezdecem na konju slikarka ob likovni izbrušenosti prizorov že kar sugestivno doživi značilni ženski arhetip.

Srečnega kraljeviča Oscarja Wilda (1993) je umetnica zasnovala v prevladujočem rjavo-modrem koloritu in z upodobitvijo kraljeviča s solzami v očeh in lastovko na ramenih ustvarila magično sliko lepote in žalosti. Masivna viktorijansko oblikovana arhitektura prizorišča človeško stisko malih ljudi še poudarja. Kot v *Sodobni pravljici* nam ilustracija z mrtvo ptico in kraljevičevim srcem na smetišču obenem govori o človekovem usodnem pustošenju narave.

Neznosni Fredi Paula E. Stawskega (1994) s skoraj miniaturnimi podobami v intenzivnem rjavem koloritu priklіče

The core and artistic summit of Marija Lucija Stupica's work is represented in her coloured images for fairy tales which the artist herself has selected and which are for the most part tragic and mysterious tales. Although we admiringly follow the painter's work through her illustrations of H. Ch. Andersen's tales from *The Flying Trunk* (1983), *The Shepherdess and the Chimney Sweep* (1984), *The Swineherd* (1988) to the radiant pictures in *The Little Mermaid* (1986), the most exceptional symbolic power is almost certainly realized most profoundly in those stories with tragic content.

In Niko Grafenauer's *Mahajana* (1990), we admire the subtlety with which the painter brings to life the author's poetic world and his linguistic inventions and employs the images of hands, clouds and various tiny details as if playfully answering the poet. At the same time Stupica, through the medium of her mild caricatures of historical fairy tale characters, encapsulates the poet's refined humour.

In Ödön von Horvath's *A Modern Fairytale* (1991), Marija Lucija Stupica, with the cold heat of her green colours and the death-like whites, captures not only the social pressures and poverty which are the principal components of the story, but also the subsequent ecological catastrophe. In Gottfried August Bürger's *Lenora*, translated by the greatest Slovenian poet France Prešeren, Stupica finds an unsurpassable interpretation of the story's romantic beauty and tragedy, despair and horror. In two-paged panoramic coloured images full of mysterious nocturnal landscapes depicting the moon, sinister clouds and a rider on horseback, the painter suggestively creates in these visually polished scenes the characteristic female archetype.

In Oscar Wilde's *The Happy Prince* (1993), the artist, working predominantly in browns and blues, creates, with the image of the prince with tears in his eyes and a swallow perched upon his shoulder a magical vision of beauty and sadness. The massive Victorian architecture of the scene only emphasizes the human anguish of common humanity, the

tisto skrivnostnost in domačnost, ki je bolj kot v besedilu pogojena v umetničnih spominih na babičin dom. Že tukaj občutimo slikarkino moč posredovanja tistega vzdušja, ki ga do kraja razvije v ilustracijah za Hoffmannovega *Hrestača* (1996), v umetnini, ki v polnosti odraža duha zgodbe, duha dobe in umetnično osebnost. Dr. Milček Komelj, ki redno spremlja domišljjsko bogato likovno ustvarjalnost Marije Lucije Stupice, je o njeni likovni prepesnitvi *Hrestača* med drugim zapisal: »*Realnost v njeni umetnosti prehaja v pravljico, vse pa je skozi distanco navzven umirjene, a zato toliko bolj burno v notranjost segajoče prve polovice 19. stoletja odmaknjeno v brezčasnost skozi oči sanjalke, ki v hrepenenju po daljavah in neskončnosti beži s sanjami pesniških sanjalcev v svoje lastne praznične ali moreče sanje. Tako dojetje manje pa ilustracije spreminja iz zgolj motivne oživitve literature v izrazito umetniško interpretacijo, ki z umetnostno globino in poetičnostjo presega narativnost ter vzpostavlja dialog z duhom časov... Prav posebej pa v knjigi ob poetičnosti izstopa, sicer prtajeno, a zato toliko bolj učinkovito, tudi zelo opazna srhljivost, vsajena v samoto človeških duš, nerazumljenih v svetu odraslih.... Prav ta temačna vsebina pa jemlje tudi največji lepoti in ljubeznivosti vsakršno sladkობnost in igračkasto brezskrbnost, ampak lahko celo predmet iz marcipana prepoji z otožnostjo in ga navdahne z malone metafizično svetlobo, občuteno skozi sij, ki prihaja iz romantične davnine in se nas skozi ranljivost slikarkega srca dotakne tudi dandanes.*«

Poetične besede umetnostnega zgodovinarja in likovnega kritika Milčka Komelja se odlično prilegajo ilustraciji Marije Lucije Stupice, ki svoje podobe ob najzvestejšem spremljanju kulturnega ozadja pravljicenega sveta trga iz svoje notranjosti. Njen opus zaradi kar osupljive studioznosti pri delu ni zelo obširen, pač pa izjemno poglobljen. Zato predla-

little people. Both the dead birds in *A Modern Fairy-tale* and the prince's heart thrown in the garbage heap are illustrations which speak volumes about man's fateful destruction of nature.

Paul E. Stawsky's *Unbearable Freddy* (1994) with its miniature images in a palate of intense brown summons the mysteries of home, which even more than by the text itself, are inspired by Stupica's memories of her grandmother's home. Already here, we perceive the painter's strength as a mediator of the atmosphere which is developed in the landscapes of her illustrations for E. Th. A. Hoffmann's *The Nutcracker and the Mouse King* (1996) and of the artistry which in its perfection reflects the soul of the story, the soul of the era and of the artist herself. Dr. Milček Komelj, who critically follows the rich visual imagination of Marija Lucija Stupica's creativity, wrote the following about the visual poetics of *The Nutcracker*: »Reality in her art is slowly becoming a fairy tale. Through the distance of the outwardly calm yet inwardly stormy first half of the nineteenth century reality retreats into timelessness through the gaze of a dreamer who, longing for distance and eternity, together with the dreams of slumbering poets flees into her own festive and anguished dreams. Such an attitude transforms her illustrations from an exclusively motif-based representation of literature to an explicitly expressive interpretation, which with artistic depth and poetry transcends the narrative and establishes a dialogue with the spirit of the time... In particular, besides a poetic nature, a subdued yet very effectively articulated anxiety comes to the fore, stemming from the loneliness of human souls which are not understood in the world of adults... This specifically dark tone removes from even the most articulated beauty and kindness any kind of maudlin note and infantile carelessness. Instead, in this regard even marzipan sweets are imbued with melancholy, inspiring almost metaphysical light. One feels it through the aura emanating from the romantic past and it has the

gamo, da bi slikarka za svojo nesporno umetniško kvaliteto ilustracij prejela Andersenovo nagrado.

power to touch us through the fragility of the painter's heart.«

These poetic words from the art historian and critic, Dr. Milček Komelj, beautifully describe the illustrations of Marija Lucija Stupica whose images are inspired from her own inner world yet always refer to the cultural background of the contemporary world of fairy tales. Her opus, perhaps because of the astonishing diligence with which she works, is not very extensive but it is exceptionally profound. Therefore, we recommend that, due to the indisputable artistic quality of her illustrations, Marija Lucija Stupica be the recipient of the Andersen Award.

Marija Lucija Stupica je v slovensko ilustracijo na oblikovno in barvno prefinjen način vnesla temačnost, skrivnostnost, tragičnost, pa tudi toplo prisrčnost pravljичnega sveta. Poleg značilnega bogato niansiranega kolorita jo označuje ljubezen do filigransko izdelanih detajlov, izostren posluš za karakterizacijo pravljичnih oseb in nemalokrat pretanjen občutek za humor. Kljub naslonu na tradicijo je njen slikarski izraz globoko izpoveden in s slutnjo stiske v sebi presenetljivo moderen. Prav takšen se zdi, da privlači otroke, ker jim pomaga izživeti v njih nakopičene strahove, odraslim pa poleg estetskih vrednot podoživeti občutje katarze.

Marija Lucija Stupica sama izbira snov, ki jo ilustrira, zato so njene podobe kompleksne umetnine, v katerih se vživeti v pravljичni svet in njegova verna umestitev v odgovarjajoče kulturno okolje prepletata s spomini in sanjami iz slikarkinega otroštva. Najbolj verno odslikujejo naštete posebnosti slikarkinega sveta njene upodobitve Andersenovih pravljic: *Leteči kovček* (1983), *Pastirica in dimnikar* (1984), *Mala morska deklica*

Marija Lucija Stupica has, in her Slovenian illustrations of fairy tales, made use of refined colour and design components and brought not only mystery, tragedy and darkness but also heartfelt warmth to this imaginary world. In addition to her richly nuanced palate, her work is characterized by a passion for filigreed details and by her sharp sense of the characterization of the protagonists of these stories and even by her often sophisticated sense of humour. In spite of her reliance on tradition, her painterly expression is deeply felt and, because of her own traces of anguish, surprisingly modern. Perhaps precisely because of this quality, her work attracts children because it helps them to understand and even enjoy their accumulated fears. Adults, in addition to enjoying the aesthetic quality of her work, may even experience feelings of catharsis.

Marija Lucija Stupica selects the stories which she will illustrate and, for this reason, her images are complex works of art. In these images, we can perceive the painter's enjoyment of the world of fairy tales, her faithful depiction of the corresponding cultural environment, all of which is interwoven with memories and dreams from her own childhood.

(1986) in *Svinjski pastir* (1988), *Mahajana* Nika Grafenauerja (1990), *Sodobna pravljica* Ödöna von Horvatha (1991), *Lenora* G. A. Bürgerja v odličnem prevodu Franceta Prešerna (1991), *Srečni kraljevič* Oscarja Wilda (1993), *Neznosni Fredi* P. E. Stawskega (1994) in Hoffmannov *Hrestač in Mišji kralj* (1996).

She has most faithfully recounted the special qualities of her own world in her illustrations of Andersen's fairy tales – *The Flying Trunk* (1983), *The Little Mermaid* (1986) and *The Swineherd* (1988) – as well as in Niko Grafenauer's *Mahajana* (1990), Ödön von Horvath's *A Modern Fairy-tale*, G. A. Bürger's *Lenora* in an excellent translation by France Prešeren (1991), Oscar Wilde's *The Happy Prince* (1994), P.E. Stawsky's *Unbearable Freddy* and E. Th. A. Hoffmann's *The Nutcracker and the Mouse King* (1996).

Marija Lucija Stupica je bila rojena 13. decembra 1950 v Ljubljani. Leta 1976 je diplomirala na Akademiji likovnih umetnosti v Ljubljani in prav tam nadaljevala študij na slikarski specijalki. Že v času študija se je ukvarjala z ilustriranjem knjig za otroke in sodelovala v otroškem periodičnem tisku. Leta 1973 je prejela Levstikovo nagrado za Andersenovo *Kraljično na zrnju graha*. O slikarkini domišljjski ilustraciji najbolj poglobljeno piše dr. Milček Komelj.

Marija Lucija Stupica was born in December 13, 1950 in Ljubljana. In 1976, she graduated from the Academy of Visual Arts and went on to continue her post-graduate work in painting at the Academy. Already as a student, she had begun illustrating children's books and contributing to children's periodicals. In 1973, she won the highest national award given to illustrators at that time, the Levstik Award, for her illustrations of Andersen's fairy tale, *The Princess and the Pea*. Dr. Milček Komelj has written in great depth about the painter's illustrations.

Marija Lucija Stupica je zastopana v številnih najpomembnejših mednarodnih pregledih ilustratorjev in sodeluje na mnogih mednarodnih razstavah ilustracij.

Marija Lucija Stupica has been represented in many of the most important international surveys of illustrators and has participated in many international exhibits of illustrations. Among others, the artist has won three Levstik Awards, the Prešeren Prize (the national award for achievement in the area of Slovenian art), the Golden Apple BIB and the Smrekar Award given at the Slovenian Biennale for Illustrators, currently the highest national award for illustration.

Med številnimi nagradami je prejela tri Levstikove nagrade, nagrado Prešernovega sklada (nacionalna nagrada za dosežke na področju slovenske umetnosti), Zlato jabolko BIB in Smrekarjevo nagrado Slovenskega bienala ilustracije, sedanjo najvišjo slovensko nagrado za ilustracijo.

The artist works and lives in Ljubljana.

Živi in dela kot samostojna umetnica v Ljubljani.

Maruša Avguštin

Maruša Avguštin

translated by Erica Johnson Debeljak

BIBLIOGRAFIJA

1. 1973. Andersen, Hans Christian: *Kraljična na zrnu graha*. Prev. Rudolf Kresal. Ljubljana: Mladinska knjiga. (Velike slikanice). 1975. (Zlata slikanica). 1979. (Zlata slikanica). 1988. (Cicibanov vrtiljak).
2. 1973. Slaby, Zděnek: *Zelena kapica*. Prev. Branimir Kozinc. Ljubljana: Mladinska knjiga. (Čebelica).
3. 1974. Makarovič, Svetlana: *Pekarna Mišmaš*. Ljubljana: Mladinska knjiga. (Velike slikanice). 1975. (Zlata slikanica).
4. 1974. Ozogowska, Hanna: *Narobe fant*. Prev. Zdenka Škerlj-Jerman. Ljubljana: Mladinska knjiga. (Cicibanova knjižnica).
5. 1974. Zupan, Vitomil: *Plašček za Barbaro*. Ljubljana: Mladinska knjiga. (Čebelica).
6. 1975. Kovač, Polonca: *Klepetava želva*. Ljubljana: Mladinska knjiga. (Mala slikanica). 1993. (Pedenjpedov vrtiljak).
7. 1975. Makarovič, Svetlana: *Vrček se razbije*. Ljubljana: Mladinska knjiga. (Deteljica).
8. 1975. *Sončnica na rami*. Ljubljana: Mladinska knjiga. (Skupaj z drugimi ilustratorji).
9. 1976. Makarovič, Svetlana: *Glavni petelinček*. Ljubljana: Mladinska knjiga. (Cicibanova knjižnica).
10. 1976. Makarovič, Svetlana: *Sapramiška*. Ljubljana: Mladinska knjiga. (Velike slikanice).
11. 1977. Zupan, Vitomil: *Plašček za Barbaro*. Ljubljana: Mladinska knjiga. (Velike slikanice). 1986.
12. 1978. Kovač, Polonca: *Stric hladilnik, boben sreče in kanarček*. Ljubljana: Mladinska knjiga. (Velike slikanice).
13. 1978. Pregl, Slavko: *Papiga v šoli*. Ljubljana: Mladinska knjiga. (Mala slikanica).
14. 1978. Račov, Evgenij Mihailovič in Lidija Ivanovna Račova: *Miška dolgorepka*. Prev. Djurdja Flere. Ljubljana: Mladinska knjiga. (Cicibanova knjižnica).
15. 1979. *Čudodelna torbica*. Slovenska ljudska pravljica. Ljubljana: Mladinska knjiga. (Mala slikanica).
16. 1980. Stupica, Marija Lucija in Dane Zajc: *Lokomotiva*. Ljubljana: Mladinska knjiga. (Najdihojca).
17. 1981. Grafenauer, Niko: *Lokomotiva, lokomotiva*. Ljubljana: Mladinska knjiga. (Velike slikanice). 1986.
18. 1982. Pregl, Slavko: *Zdravilo za poredneže*. Ljubljana: Mladinska knjiga. (Mala slikanica).
19. 1982. Stupica, Marija Lucija in Dane Zajc: *Kočija*. Ljubljana: Mladinska knjiga. (Najdihojca).
20. 1983. Andersen, Hans Christian: *Leteci kovček*. Prev. Janez Gradišnik. Ljubljana: Mladinska knjiga. (Velike slikanice).
21. 1983. Lobel, Arnold: *Regica in Skokica*. Prev. Petra Vodopivec. Ljubljana: Mladinska knjiga. (Deteljica).
22. 1983. Stupica, Marija Lucija: *Dvanajst mesecev*. Ljubljana: Mladinska knjiga. (Velike slikanice).
23. 1984. Andersen, Hans Christian: *Pastirica in dimnikar*. Prev. Rudolf Kresal. Ljubljana: Mladinska knjiga. (Velike slikanice).
24. 1984. Murn, Josip: *Pripovedka o oblaku*. Ljubljana: Mladinska knjiga. (Mala slikanica).
25. 1984. Snoj, Jože: *Pesmi za punčke in pobe*. Ljubljana: Mladinska knjiga. (Sončnica).
26. 1986. Andersen, Hans Christian: *Mala morska deklica*. Prev. Franc Burgar. Ljubljana: Mladinska knjiga. (Velike slikanice).
27. 1987. Grafenauer, Niko: *Majhnica*.

- Ljubljana: Mladinska knjiga. (Deteljica).
28. 1987. Grafenauer, Niko: *Majhnica in Katrca Škrateljca*. Ljubljana: Borec. (Planika).
29. 1988. Andersen, Hans Christian: *Svinjski pastir*. Prev. Franc Burgar. Ljubljana: Mladinska knjiga. (Velike slikanice).
30. 1990. Grafenauer, Niko: *Mahajana*. Ljubljana: Domus.
31. 1990. Prévert, Jacques: *Pismo s Potepuških otokov*. Prev. Aleš Berger. Ljubljana: Borec. (Liščki).
32. 1991. Horvath, Ödön von: *Sodobna pravljica*. Prev. Vladimira Štivan. Ljubljana: Mladinska knjiga. (Čebelica).
33. 1991. Burger, Gottfried August: *Lenora*. Prev. France Prešeren. Ljubljana: Prešernova družba. (Poezije dr.
- Franceta Prešerna v besedi in sliki).
34. 1993. Wilde, Oscar: *Srečni kraljevič*. Prev. Ciril Kosmač. Ljubljana: Mladinska knjiga. (Cicibanov vrtiljak – Velike slikanice).
35. 1994. Andersen, Hans Christian: *Pastirica in dimnikar*. Prev. Rudolf Kresal. Ljubljana: Prešernova družba, Vrba.
36. 1994. Stawski, Paul E.: *Neznosni Fredi*. Prev. Katarina Minatti. Ljubljana: Mladinska knjiga. (Čebelica).
37. 1996. Hoffmann, Ernst Theodor Amadeus: *Hrestač in Mišji kralj*. Prev. Mojca Kranjc. Ljubljana: DZS. (Velikanček).
38. 1998. Andersen, Hans Christian: *Pravljice*. Prev. Silvana Orel Kos. Ljubljana: Mladinska knjiga. (Veliki pravljicarji).

TUJEJEZIČNE IZDAJE

Makedonske

1. 1979. Andersen, Hans Christian: *Princezata na zrno grašok*. (Kraljična na zrnu graha). Skopje: Naša knjiga. (Zlata slikovnica).

Nemške

1. 1985. Kovač, Polonca: *Onkel Kühl-schrank, die Glückstrommel und der Kanarienvogel*. (Stric hladilnik, boben sreče in kanarček). Prev. Doris Debenjak. Ljubljana: Mladinska knjiga.
2. 1985. Stupica, Marija Lucija: *12 Monate*. (Dvanajst mesecev). Ljubljana: Mladinska knjiga.

Slovaške

1. 1974. Makarovič, Svetlana: *Pekáreň Mišmaš*. (Pekarna Mišmaš). Prev. Juraj Tušiak. Novi Sad: Obzor; Ljubljana: Mladinska knjiga. (Včielka).
2. 1979. Kovač, Polonca: *Kanárík z výstavy*. (Stric hladilnik, boben sreče in kanarček). Prev. Maria Myjavcova.

Novi Sad: Obzor; Ljubljana: Mladinska knjiga. (Včielka).

3. 1984. Grafenauer, Niko: *Ked' stromy nosia klobúky*. (Lokomotiva, lokomotiva). Prev. Tomáš Janovic. Ljubljana: Mladinska knjiga; Bratislava: Mladé letá; Novi Sad: Obzor. (Včielka)
4. 1990. Andersen, Hans Christian: *Pastierka a kominárik*. (Pastirica in dimnikar). Prev. Jaroslav Kaňa. Novi Sad: Obzor; Bratislava: Mladá letá. (Včielka).

Hrvaške

1. 1983. Andersen, Hans Christian: *Leteći kovčeg*. (Leteći kovček). Prev. Josip Tabak. Ljubljana: Mladinska knjiga. (Velike slikovnice). 1990. Ljubljana, Zagreb: Mladinska knjiga. (Velike slikovnice).
2. 1986. Grafenauer, Niko: *Lokomotiva, lokomotiva*. Prev. Luko Paljetak. Ljubljana: Mladinska knjiga. (Velike slikovnice).

NAGRADE

LEVSTIKOVE NAGRADE. Nagrade Založbe Mladinska knjiga.

1973

za ilustracije v: Andersen, Hans Christian: *Kraljična na zrnu graha*. Prev. Rudolf Kresal. Ljubljana: Mladinska knjiga, 1973. (Velike slikanice).

1983

za ilustracije v: Lobel, Arnold: *Regica in Skokica*. Prev. Petra Vodopivec. Ljubljana: Mladinska knjiga, 1983. (Deteljica).

v Andersen, Hans Christian: *Leteči kovček*. Prev. Janez Gradišnik. Ljubljana: Mladinska knjiga, 1983. (Velike slikanice).

v Stupica, Marija Lucija: *Dvanajst mesecev*. Ljubljana: Mladinska knjiga, 1983. (Velike slikanice).

1986

za ilustracije v: Andersen, Hans Christian: *Pastirica in dimnikar*. Prev. Rudolf Kresal. Ljubljana: Mladinska knjiga, 1984. (Velike slikanice).

v Murn, Josip: *Pripovedka o oblaku*. Ljubljana: Mladinska knjiga, 1984. (Mala slikanica).

KAJUHOVA NAGRADA. Nagrada Založbe Borec in Založbe Partizanska knjiga.

1987

za ilustracije v: Grafenauer, Niko: *Majhnica in Katrca Škrateljca*. Ljubljana: Borec, 1987. (Planika).

ZLATA SLIKANICA

1975 Plaketa Zlata slikanica

za ilustracije v: Andersen, Hans Christian: *Kraljična na zrnu graha*. Ljubljana: Mladinska knjiga, 1975. (Zlata slikanica).

v: Makarovič, Svetlana: *Pekarna Mišmaš*. Ljubljana: Mladinska knjiga, 1975. (Zlata slikanica).

ŠTUDENTSKA PREŠERNOVA NAGRADA ZA SLIKARSTVO

1976

NAGRADA PREŠERNOVEGA SKLADA
1989

za dosežke zadnjih dveh let v književni ilustraciji

GRAND PRIX HINKO SMREKAR.

Nagrada SLOVENSKEGA BIENALA ILLUSTRACIJE

1993

za ilustracije v: Andersen, Hans Christian: *Mala morska deklica*. Prev. Franc Burgar. Ljubljana: Mladinska knjiga, 1986. (Velike slikanice).

ZLATNO PERO BEOGRADA

1976 Diploma

za ilustracije v: Makarovič, Svetlana: *Vrček se razbije*. Ljubljana: Mladinska knjiga, 1975. (Deteljica).

MEDNARODNI KNJIŽNI SEJEM V BEOGRADU

1981 Prva nagrada

za ilustracije v: Grafenauer, Niko: *Lokomotiva, lokomotiva*. Ljubljana: Mladinska knjiga, 1981. (Velike slikanice).

1984 Prva nagrada

za ilustracije v: Andersen, Hans Christian: *Pastirica in dimnikar*. Prev. Rudolf Kresal. Ljubljana: Mladinska knjiga 1984. (Velike slikanice).

v: Stupica, Marija Lucija: *Dvanajst mesecev*. Ljubljana: Mladinska knjiga, 1983. (Velike slikanice).

1988 Prva nagrada

za ilustracije v: Andersen, Hans Christian: *Svinjski pastir*. Prev. Franc Burgar. Ljubljana: Mladinska knjiga, 1988. (Velike slikanice).

BIENALE ILUSTRACIJ BRATISLAVA

1985 Zlato jabolko

za ilustracije v: Andersen, Hans Christian: *Pastirica in dimnikar*. Prev.

Rudolf Kresal. Ljubljana: Mladinska knjiga, 1984. (Velike slikanice).

RAZSTAVE

Samostojne razstave:

1. 1977 Radovljica, graščina
2. 1986 Kanal ob Soči, Galerija Rika Debenjaka
3. 1987 Furth, Volksbücherei
4. 1987 Ljubljana, Galerija ARS
5. 1988 Pariz, Jugoslovanski kulturni center
6. 1988 Frankfurt, Kinder- und Jugendbibliothek
7. 1988 Ljubljana, Klub ARTES
8. 1991 Ljubljana, Galerija Florijan
9. 1991 Ljubljana, Galerija Labirint
10. 1991 Velenje, Galerija Gorenje
11. 1994 Ajdovščina, Pilonova galerija
12. 1994 Radovljica, Galerija Šivčeva hiša
13. 1996 Ljubljana, Galerija ZDSLJU
14. 1996 Škofja Loka, Groharjeva galerija
15. 1997 Ljubljana, Grad Fužine
13. 1983 Bratislava, BIB
14. 1983 Tokio, Exhibition of original pictures of international children's books
15. 1984 Bologna, Fiera del libro
16. 1985 Bratislava, BIB
17. 1986 Monfalcone
18. 1988 Sarmede, Le immagini della fantasia
19. 1989 Sarmede, Le immagini della fantasia
20. 1989 Tokio, Exhibition of original pictures of international children's books
21. 1990 Praga, Galerie Albatros, Tri ilustratori z Jugoslavije
22. 1990 Sarmede, Le immagini della fantasia
23. 1990 Treviso, Casa dei Carreresi
24. 1991 Benetke, Centro culturale Le Zitelle

Skupinske razstave:

1. 1972–75 Ljubljana, razstave študentov ALU v Ljubljani
2. 1975 Beograd, Zlatno pero
3. 1975 Ljubljana, Galerija ARS
4. 1975 Skopje, Razstava mladih
5. 1977 Ljubljana, Iskra, Razstava študentov – Prešernovih nagajencev
6. 1978 Ljubljana, Razstava študentov ALU v Ljubljani
7. 1979 Ljubljana, Moderna galerija
8. 1979 Ljubljana, Razstavišče Riharda Jakopiča
9. 1979 Ljubljana, Tacen, ŠC RSNZ
10. 1981 Bratislava, BIB
11. 1981 Ljubljana, Razstavišče Riharda Jakopiča
12. 1981 Sežana, Knjižnica Srečka Kosovela
25. 1991 Sarmede, Le immagini della fantasia
26. 1992 Aix-en-Provence, Association Provence Europe Art
27. 1992 Brescia, Palazzo Martinengo
28. 1992 Genova, Palazzo Ducale
29. 1992 Pariz, Centre Georges Pompidou
30. 1992 Treviso, Casa dei Carreresi
31. 1993 Ljubljana, Cankarjev dom, Podoba domišljije
32. 1993 Ljubljana, Cankarjev dom, 1. slovenski bienale ilustracije
33. 1993 Sarmede, Le immagini della fantasia
34. 1993 Treviso, Casa dei Carreresi
35. 1994 Lizbona, Palacio Foz, Fundacao Maria Ulrich

36. 1994 Lugano, Centro Civico
37. 1994 Sevilla, Palacio Yanduri, Podoba domišljije
38. 1994 Treviso, Casa dei Carreresi
39. 1995 Bratislava, BIB
40. 1995 Ljubljana, Cankarjev dom, 2. slovenski bienale ilustracije
41. 1996 Hokaido, mednarodni izbor ilustracij iz BIB
42. 1996 Taipei, mednarodni izbor ilustracij iz BIB
43. 1997 Ljubljana, Cankarjev dom, 3. slovenski bienale ilustracije
44. 1997 Ljubljana, Grad Fužine

IZBRANA BIBLIOGRAFIJA ČLANKOV IN PRISPEVKOV V KNJIŽNIH IZDAJAH O MARIJI LUCIJI STUPICA

1. *Slovenska slikanica in knjižna ilustracija za mladino 1945–1975*. Ljubljana: Mladinska knjiga, 1978.
2. Pregl, Tatjana: *Slovenska knjižna ilustracija*. Ljubljana: Mladinska knjiga, 1979/1980.
3. Grafenauer, Niko: *The Slovene Illustrator Marija Lucija Stupica*. *Book-bird* 1985/ 4.
4. Grafenauer, Niko: *Marija Lucija Stupica – eine slowenische Illustratorin*. *Beiträge zur Kinder- und Jugendliteratur* 1986/ 80.
5. Kudrna, Miroslav: *Zarici jitrenky z Lublane*. Zlaty maj 1986/ 5.
6. *Levstikove nagrade za leto 1985. Otrok in knjiga* 1986/ 23–24.
7. Peltsch, Steffen: *Widerspruche poetisieren, nicht lackieren...* *Beiträge zur Kinder- und Jugendliteratur* 1986/ 80.
8. *Kajuhove nagrade za leto 1987. Otrok in knjiga* 1987/ 25.
9. Komelj, Milček: *Umetnost iz pravljice. Naši razgledi* 1987/ 1.
10. Stupica, Marija Lucija: *Presoja lastne ustvarjalnosti. Naši razgledi* 1989/ 3.
11. Šutej Adamič, Jelka: *Zelo ljub mi je Andersen*. Pogovor s prvo Smrekarjevo nagrajenko. *Delo* 9. 11. 1993.
12. Avguštin, Maruša: *Marija Lucija Stupica 1995*. Radovljica: Muzeji radovljiške občine – Galerija Šivčeva hiša; Ajdovščina: Pilonova galerija, 1994.
13. Komelj, Milček: *Bolečina in lepota. Razgledi* 1994/ 6.
14. Avguštin, Maruša: *Marija Lucija Stupica. Otrok in knjiga* 1995/ 39–40.
15. Šutej Adamič, Jelka: *Marlenka in Marija Lucija Stupica*. »Ena je sonce, druga je mesec.« *Nedelo* 19. 1. 1997.